

בש"פ 1939/18 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 1939/18

לפני: כבוד השופט ג' קרא

העוררת:

מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב:

פלוני

ערר על החלטתו של בית המשפט המוחזוי בחיפה בתיק
מ"ת 58894-01-18 שניתנה ביום 6.3.2018 על ידי
כב' השופט ארץ פורת

תאריך הישיבה:
כ' באדר התשע"ח (07.03.18)

בשם העוררת:
עו"ד מרון פולמן
בשם המשיב:
עו"ד בנימין שקד

החלטה

1. לפניו עրר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) המופנה נגד החלטת בית המשפט המוחזוי בחיפה (כב' השופט א' פורת) במו"ת 18-01-18 מיום 6.3.2018, בה הורה על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.

רקע

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

2. ביום 25.1.2018 הוגש נגד המשיב כתב אישום המיחס לו עבירות של חבלה חמורה בנסיבות חמורות – בת זוג, לפי סעיפים 333(א) ו-335(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); תקיפה הגורמת חבלה ממשית בנסיבות חמורות – בת זוג, לפי סעיפים 380 ו-382(ב)(1) לחוק העונשין; פגיעה בנסיבות חמורות – בת זוג, לפי סעיפים 334, 335(א)(1) ו-335(ב)(1) לחוק העונשין; ואוימים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

לפי עובדות כתב האישום, המשיב והמתלוונת נשואים משנת 2011 ובמועד הרלוונטי התקוררו יחד בביתם המשותף שב---, יחד עם בתה הקטינה של המתלוונת מנישואיה הקודמים (להלן: הקטינה). על פי הנטען, ביום 15.1.2018 בשעות הערב יצאה המתלוונת לגן ציבורי סמוך לביתם של הזוג יחד עם כלביהם, בעוד המשיב המתון בביתם לשובה של המתלוונת, ושתה משקה אלכוהולי. בסמוך לשעה 24:00, ראה המשיב את המתלוונת משוחחת עם אדם נוסף אשר טיל עם כלבו, התרגז, יצא מביתם ולקח את הכלבה הביתה. עם שובה של המתלוונת אל הבית, שאל אותה המשיב אודות פצע בעינה של הכלבה, צעק עליה וקיל אותה. המתלוונת לא הגיבה לדבריו והלכה אל חדר השינה, שם ישנה הקטינה. המשיב הלך אחרי המתלוונת, אחיז בה ותקף אותה שלא כדין בכך שהוציא אותה בכוח מתחר החדר וגרר אותה לסלון הבית, תוך שהוא מושך בחזקה בשערת שולו, ובירדו השניה מכח אותה בחזקה מסטר פעים בעגבנייה וגורם לה לשברים בחוליות עמוד השדרה. לאחר מכן דחף את המתלוונת על הספה, הכה אותה באגופים בפניה באופן שגרם לה לחבלות, תוך שהוא מתהנן שיפסיק. המשיב איים על המתלוונת ו אמר לה שלא תחיה יותר, בכוונה להפיחדה, לנקה סיכון מתקפלת מחדר השינה שלו, וזכיר את המתלוונת בבית החזה וגרם לה לפצע מדם בקוטר של 1.5 ס"מ. המתלוונת צעקה והתהננה בפני המשיב שיחד ממעשיו. אז קיפל המשיב את הסcin וביקש מהמתלוונת להתקשר למד"א. במהלך האירוע התעוררה הקטינה משנהה, ושמעה את מהלך האירועים כשהיא מפוחדת וספרה בחרורה.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבוקשת בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המתנהלים נגדו. בבקשתו נטען, בין היתר, כי קיימות ראיות טובות להוכחת אשמו של המשיב; כי מתקיימת בעניינו של המשיב, המואשם בעבירות אלימות במשפחה, חזקת מסוכנות; כי קיים יסוד סביר לחשש ששחרור המשיב ממעצר יביא לשיבוש מהלכי משפט; וכן כי לא ניתן להשג את מטרת המעצר באמצעות חלופת מעצר.

4. ביום 7.2.2018 הודיע המשיב כי הוא מסכים לקיומן של ראיותلقאה, וביקש כי יערך תסקיר שירות מבחן בעניינו. באותו היום הורה בית המשפט המחויז על הכנת תסקיר, תוך התייחסות לאפשרות מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני.

5. בתסקיר מיום 27.2.2018, התרשם שירות המבחן כי המשיב רגשות מודחקים אשר הביאו לפרץ כעס לא מוסמת כלפי המתלוונת, והעיר כי קיימת מידת סיכון לא מボטלה להישנות התנהלותו אליויה בעtid מצדו של המשיב. שירות המבחן ציין כי לא ניתן להעיר את מידת הסיכון הספרטני כלפי המתלוונת כיוון שלא נערכה פגישה עמה, אולם בשיחת טלפון מסרה כי החליפה את מקום מגורייה מאז מעצרו של המשיב והעלתה את חששה כי המשיב יאטר אותה. שירות המבחן בחרן את חלופת המעצר שהציג המשיב, לפיה הוא ישאה בבית בטירת הכרמל תחת פיקוחן של שתי נשים שאינו מכיר, וסביר כי בהעדר כל היכרות מוקדמת בין המשיב למפקחות המוצעות, אלו לא יהוו גורם סמכות עבור המשיב, ולא יהיה באפשרות לפקח עליו כיוון שאין ערות למצוני סיכון פוטנציאליים ואין דוברות את שפטו. הודגש, כי מעצר בפיקוח אלקטרוני אינו מהוות תחליף לפיקוח אונשי מותאם וראוי, ובמצבו של המשיב פיקוח אלקטרוני לא יתכן מענה לצרכיו ולא ימנע מצבי סיכון. לפיכך, לא המליך שירות המבחן על שחרורו של המשיב ממעצר מהורי סורג וברית.

6. ביום 1.3.2018 התקיים דיון בmahalo השיבה אחת המפקחות המוצעות, הגב' מרים דוד (להלן: מרים) לשאלות הצדדים, ובסיומו הורה בית המשפט המוחז עלי קבלת חוות דעת באשר להיתכנותו של פיקוח אלקטרוני בביתו של הגב' דוד וכן על המיציבותה של המפקחת המוצעת נוספת, הגב' לינדה זירחן (להלן: לינדה), הדיון הבא.

7. ביום 6.3.2018 התקיים דיון נוסף בסופו, חרב עמדת המבקרת ובניגוד להמלצת שירות המבחן, הורה בית המשפט המוחז על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים בפיקוח אלקטרוני בביתו של מרום בטירת הכרמל, תחת פיקוחו של מרום ולינדה, בכפוף להפקדת ערביות. בית המשפט התייחס לעברו הפלילי הנקי של המשיב וצין כי לאור התרשומותיו כי הסכטן הנדון מתוחם לחסמים בין בני הזוג בלבד, פיקוח אונשי הולם, חרב העדר היכרות בין המשיב למפקחות, בצוירוף פיקוח אלקטרוני י אין את המסוכנות הנש��פת מהמשיב. בית המשפט הוסיף כי הוא שוכנע כי המפקחות מבנות את משימת הפיקוח ויעמדו בה באחריות. בנוסף, הותיר בית המשפט למשיב "חולנות התאזרחות" בטירת הכרמל ובליווי מפקחת כל יום בין השעות 09:00-11:00.

על החלטה זו נסב העrr ש לפנינו.

טענות הצדדים

8. העוררת טוענת כי בית המשפט המוחז שגה כשהורה על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני בפיקוחו של מפקחות שאינן מכירות את המשיב ובניגוד להמלצת שירות המבחן. לטענתה, מסוכנותו של המשיב נלמדת מהתנהלותו האלימה והאכזרית של המשיב בעת האירוע, משך זמן האירוע, בעוד בתה הקטינה של המתלוונת נמצאת בחדר הסמוך. עוד טוען, שבית המשפט לא נתן משקל לתסוקיר שירות המבחן ולא נתן נימוק של ממש לסתיה מהמלצתו. כך גם נתן דעתו לקביעת שירות המבחן כי המפקחות שנבחרו אין מהות גורם סמכות עבור המשיב ואין דבורות את שפטו. אשר לחופה שנבחרה, טוענת העוררת כי זו אינה רוחקה מספיק מקום מגורייה של המתלוונת, וכי בשים לב ל"חולנות התאזרחות" שנקבעו, המשיב עלול להעמיד את המתלוונת בסכנה בגין קלות. המבקרת מצינית כי פיקוח אלקטרוני הוא נדבך משלים בלבד לפיקוח אונשי, ומקום בו ישנו קושי ממש לחתן אמון במשיב והמפקחות שנבחרו אין מהות מענה הולם למסוכנותו של המשיב, אין בפיקוח אלקטרוני כדי לאין מסוכנותו זו.

9. בדיון שנערך בפני טען המשיב כי יש לדחות את העrr. לשיטתו, עברו הנקי של המשיב, נסיבותיו האישיות, המרחק בין מקום המעצר למקום מגורייה של המתלוונת וזיהוון של המפקחות, כולן יחד מבאים לאין מסוכנותו של המשיב דרך מעצרו בפיקוח אלקטרוני. המשיב טען כי חוסר ההיכרות המוקדמת בין המשיב למפקחות אינו משפיע על יכולת הפיקוח שלהן, ורמת הפיקוח שלתן אינה נמוכה מרמת פיקוחם של בני משפחה. המשיב הוסיף וטען כי אין ידע הין משתכנת כוונת המתלוונת, ולפיכך אין סכנה כי נמצא אותה.

דיון והכרעה

10. לאחר שעניינו בעrr על צروفותיו, ושמעתה את טענות הצדדים בדיון, הגיעו למסקנה כי יש לקבל את העrr. זאת, לנוכח המסוכנות הגבוהה הנש��פת מהמשיב, ולאחר שלא שוכנעתי שיש בכוונו של מעצר בפיקוח אלקטרוני בתנאים שהוצעו כדי לתת לה מענה מספק.

11. מסוכנותו של המשיב נלמדת מהמעשים האלימים אשר מיוחסים לו, במהלכם הכה את המתלוונת באגראפים, באופן שגרם לה לשברים בחוליות עמוד השדרה, ודקר אותה באמצעות סכין, הכל תוך שהמתלוונת מתחנתה שיפסיק, ושבתה הקטינה נמצאת בחדר הסמוך. מסוכנותו של המשיב נלמדת גם מהתשקיף בעניינו, בו התרשם שירות המבחן כי הלה מתקשה בתמודדות עם רגשות ודחפים, והעריך כי קיים סיכוי להישנותה של התנהלות אלימה בעtid. לכך יש להוסיף כי העבירות המיוחסות למשיב, עבירות אלימות במשפחה, מקומות חזקת מסוכנות סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג) לחוק המעצרים, אשר לא שוכנעתי כי נסתירה במקרה דנן.

12. בעניינו, סבורני כי אין בחולפת המעצר שהוצאה כדי לאין את המסוכנות הנשקפת מן המשיב. כפי שנקבע זה מכבר, הפיקוח האלקטרוני אינו אלא רכיב מסוים בחולפת מעצר למפקחים אונשיים, והוא נועד לשמש חיזוק לפיקוח אונשי, ולא להחליפו (בש"פ 5364/17 מדינת ישראל נ' איינאו, בפסקה 19 (17.8.2017) (להלן: עניין איינאו); בש"פ 10/2015 מדינת ישראל נ' אגרונוב, בפסקה 18 (24.10.2010); בש"פ 15/2015 נחום נ' מדינת ישראל, בפסקה 11 (30.11.2015)). על כן, בטרם יורה בית המשפט על מעצרו של עצור בפיקוח אלקטרוני, עליו להשתכנע כי ניתן לחתן אמון במפקחים, וכי הם מהווים גורמי סמכות עבור העצור. יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט מ' מוזע בעניין איינאו:

"הפיקוח האלקטרוני כשלעצמו אף מתריע על הפרת תנאי המעצר אך אין בכךו למנוע את הפרתם מבעוד מועד. מכאן החשיבות של הגורם האונשי המפקח על הנאשם بد בבד עם הפיקוח האלקטרוני. בלשון ציוריות ניתן לומר כי במעצר בפיקוח אלקטרוני, בעוד האיזוק האלקטרוני מהווה תחליף לisorsים הכלא, המפקח מהווה תחליף לסוהר. אמנם, גם הפיקוח האונשי אין בכךו כדי למנוע באופן מוחלט מהנאשם להפר את תנאי המעצר, אך ודאי שיש ביכולתו להפעיל מרנות על הנאשם ולשכנעו כדי להפר את תנאי המעצר, (דבר הנבחן בבדיקה התאמתו לשימוש מפקח), והוא אף יכול להזעיק את גורמי אכיפת החוק במידת הצורך" (עניין איינאו, בפסקה 19).

בנסיבות העניין, בהן אין כל היכרות מוקדמת בין המשיב למפקחות המוצעות, ספק בעיני אם אלו יהוו גורם סמכות עבור המשיב וכי יהיה בכוחו להתמודד עמו במקרים בו יפרצו דחפיו, וזאת בגין שאת מקום בו המפקחות אינן דוברות כלל את שפטו של המשיב. לכך יש להוסיף כי העבירות בוצעו כאשר המשיב נמצא תחת השפעתו של משקה אלכוהולי, ובשיחתו עם שירות המבחן מסר המשיב כי "יתכן וקיים בעיתיות בהרגלי השתייה שלו", אלמנט נוסף אשר יקשה על המפקחות בפיקוחן על המשיב.

13. אשר על כן, במקרה שלפניו בו ברורה מסוכנותו של המשיב כלפי המתלוונת, דעתו היא כי אין במעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני במסגרת החלופה שהוצאה, כדי לספק למתלוונת את ההגנה הדרישה לה מפני. בהקשר זה יש לעמוד על המלצה השילית של שירות המבחן. בהתאם לפיקותו של בית משפט זה, תשקייר שירות המבחן מהווה אמן המלצה בלבד, אולם נדרשים נימוקיםכבד משקל על מנת לסתות מהמליצה (בש"פ 11/240 פלוני נ' מדינת ישראל (16.1.2011); בש"פ 3316/10 מדינת ישראל נ' חמוץ (5.5.2010); בש"פ 18/1871 אבו סריה נ' מדינת ישראל (12.3.2018)). בעניינו, מן הטעמים לעיל, לא שוכנעתי כי הוגזו נימוקים מספיקים לשם סטייה מהמלצת שירות המבחן.

14. סוף דבר, העරר מתקבל. החלטת בית המשפט המחויז מיום 6.3.2018 מבוטלת.

ניתנה היום, כ"ז באדר התשע"ח (13.3.2018).

שפט

עמוד 5

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il